

Mødre! Pas paa at Mælkeflaskerne er rene!

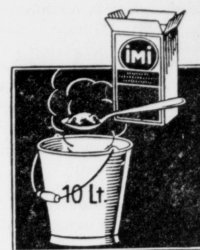
Alt, hvad Mælk kommer i Berøring med — Mælkekander, Flasker, Glas, Kogekar, Pattellasker — bør af sundhedsmæssige Grunde altid skylles med IMI

IMI fjerner ikke alene Smuds og Fedt overraskende hurtigt og grundigt, men ogsaa enhver ubehagelig Lugt, og samtidig desinficerer det! I Spiseskefuld IMI forslaaer til 10 Liter Skyllvand og koster kun 1 Øre.

IMI Henkels Rense- og Opvaskemiddel til Husgeraad og Køkkentøj.

Enefabrikanten: Henkel & Co., A.-S. — København.

RGH

Aðalfundurinn

í „Sjóvinnulánsgranninum“ er vegna heimkomu fiskimanna útsettur til 30. maí. Afgöngumerkir verða að fá á skrifstofvuni 27.—28.—29. maí.

Overlæge.

Dr. E. Lyngé, der har udført et stort Arbejde her paa Øerne i Kampen mod Tuberkulosen, er af Ministeriet udnævnt til Overlæge ved de færøske Tuberkulose-Anstalter. Dr. Lyngé tiltræder den nye Stilling d. 1. Juli d. A., og samtidig ophører hans Praksis.

Øjenlæge.

Øjenlæge Dr. med. Ulrik Møller, ankommer hertil i næste Uge og vil praktisere her paa Øerne i nogen Tid. Øjenlægen vil, saa vidt muligt, berejse Øerne tilligemed at han praktiserer i Thorshavn.

Hetlendinga-vitjan.

Við „Tjaldrinum“, mánaðaginn 18. í h.s. koma fleiri gestir úr Hetlandi at vitja Føroyar.

Útflutningsfelag.

„Leingi er tað, ið væl skal verða og so kann sigast her. — Nú hava føroyskir handilsmenn stovnað eitt fiskaútflutningsfelag við skrifstofu í Tórshavn. Tað hevur leingi verið tosað um tað, og nú er tað endiliga stovnað.

50 ár.

J. H. Hjalte fyllur Kristi Himmalferðsdag 50 ár. Hjalte hevur altíð stuðið framarliga í arbeiðsarræðsluni, t. d. var hann ísinnari tíð við at stovna „Føroya Fiskimannafelag“ og var sóknarformaður tess í mong ár. Hann hevur eisini verið formaður „Havnar Arbeiðsmannafelags“.

„Drottningin“.

ið fór úr Føroyum fríggjakvöldið kl. 9, kom til Keypmannahavnar í gjáramorgum kl. 6.

Sverri Kongur

hevið veitslufund á Háskulánum seinasta sunnukvöld við gestum. Fleiri talur vóru hildnar, upplestur, gamankvæði, kaffidrykkur og sangur.

Felagið hevur byrjað sangkór við frúnni E. M. Mortensen sum kennarinna. Fólk, sum hava hug at verða við í kórinum, mega gerast limir í „Sverra Kongi“.

Med den blaa Ekspres.

Jeg har oplevet et Eventyr. En Tur i „Den blaa Ekspres“ fra Nordens Is, Sne og Kulde til Sydens Varme, Sol og Blomster — Eventyret kom til mig i Begyndelsen at Januar gennem en Indbydelse fra de tyske Rigsbaner, svejtsiske Statsbaner, italienske dito samt det store franske Jernbaneselskab P. L. M., der befarede det meste af det sydlige Europa, det internationale Sovevognsselskab, der i København repræsenteres af Direktør Lindegaard-Petersen, og hvis internationale Navn er „Wagons Lits“, og dertil det tyske „Mitropa“. Indbydelsen gjaldt Indvielsesturen med den nye Berlin-Riviera-Neapel Ekspres.

En saadan Indbydelse siger man ikke uden tvingsende Grunde nej til. En Journalist skal jo helst se alle Sider af Livet, og selv de, der ikke har Raad til at rejse med „Den blaa Ekspres“ enten til Neapel eller til den endnu helligere franske Riviera, vil ikke have noget imod at faa lidt at vide om, at der, trods at Overklassejammen om daarlige Tider, Skattebyrder o. s. v., endnu er Folk, der har Raad til en Lüksus, som vej de færreste har Anelse om eksisterer.

Næste Dag Klokken 1 stillede Jeg sammen med en Række Kolleger fra England, Holland og Skandinavien paa Anhalter Bahnhof i Berlin.

Det var hundekoldt. Halstørklæderne sad fast om Halsen, Frakkekraven slaaet op om Ørerne.

Det var Vinteren, vi skulde forlade. Men hvilket Tog skulde vi tilbringe de næste Timer i? Hvor Passagerne havde sin lækker udstyrede Kuffert, der om Natten forvandlede til et bekvemt Sovekammer. Vognene løb næsten lydløst hen over Skinnerne.

Næste Dag ved 5-Tiden raabte Konduktøren „Cannest“, Byen ved Middelhavet, der var Rejsens Endestation. Eventyret var der Alle Mennesker i Sommerklædning og Sommerhumor. Aaben Bod udenfor de smaa hyggelige franske Kaffee.

Næste Dag gennem de franske Alper til Rivieraens mest idylliske Plet, „St. Raphael“. Solen bagte. Prokster for aabne Vinduer i 20 Graders Varme.

„Den blaa Ekspres“ farer med en Hurtighed af 100 Kilometer i Timen gennem Tyskland. Fra Basel passerer Svejts — desværre om Natten — og paa Grund af Terrænets Stigning med noget mindre Fart.

Hvorfor dette Hastværk? spørger jeg en af Turens Ledere. De Folk, der rejser med dette Tog, har jo ingen Grund til at haste. De har Tid nok.

Rigtigt. Men Folk har, selv om Hastværket ingen Rolle spiller for dem, altid Hastværk, og Jernbanerne

har i den sidste halve Snes Aar faaet slemme Konkurrenter i Automobiler og Flyvemaskiner. Jeg tænker ikke alene paa dem, der har Raad og Lyst til at holde egen „Ekspres“, men ogsaa paa de store, mere og mere elegante Auto-Cars, der løber paa alle de store internationale Ruter, hvor Jernbanerne hidtil havde Eneret. Det er nu kommet saa vidt, at disse Auto-Cars er saaledes indrettet, at de om Natten kan indrettes til Sovevogne. Men saa er der ogsaa Flyvemaskinerne.

Imod denne Konkurrence maa vi ruste os i Tide. Derfor lader vi „Blaa Tog“ indrette, udstyrer dem med saa mange Behageligheder og sætter Farten op, saaledes, at Folk foretrækker at køre med Tøget.

Hvor stærkt er Farten sat op? — De kommer 8 Timer hurtigere fra Berlin til Cannes end med de hidtil benyttede Eksprestog.

Det er rigtigt. Lørdag Klokken 1 fra Berlin, Søndag Eftermiddag Klokken 5 holdt Tøget i Cannes, og det kunde have været der et Par Timer tidligere, hvis ikke Tøiden, særlig den italienske, havde taget saa megen Tid. Ved Overgangen til Svejts gik det hurtigt; men i Ventimilla, Grænsen mellem den italienske og den franske Riviera, tog det mere end en Time. Det var som i Krigstiden: Landrynter at tilgittere Gange. Soldater med oplandede Bajonetter, nysgerrige Toldere m. m. Man sagde, det var for at forhindre, at Kostbarheder fra Udgravningerne i Italien blev bragt ind over den franske Grænse.

Andre, vistnok mere ærlige, hviskede: Det med Kostbarhederne er luter Svindel. Det er Antifascister, Mussolinis Soldater og Toldere passer paa!

Guderne maa vide, om ikke de sidste havde Ret.

Kun et mærkt Punkt havde Turen, men derfor raader ingen Jernbanedirektion: Det var — som ovenfor nævnt — Nat, da „Den Blaa“ for igennem Svejts.

Men heldigvis var det klart Maaneskin hin Nat.

Ud gennem Vinduerne skimtede vi den vidunderlige Vierwaldstatters blinkende som Selv gennem Fuldmaanens sølvne Straaer, omgivet af Rigs, Matterhorn og Jomfruens berømte sneklædede Bjergtinder, — et Syn, der ikke altid er forundt dem, der kører, fordi Bjergtinderne manges Gange er skjult af Taage. Men der var ingen Taage den Nat, da det blaa Tog kørte igennem Svejts.

Den italienske Riviera, hvortil vi kom efter at have passeret Milano og Genua, saa ikke skøn ud. Himlen var graa, og Vandet, det berømte „blaa“ Middelhav, var graat. Først da Tøget nærmede sig den franske Grænse, begyndte Vorherres Sol at skinne. Vi

passerede det berømte St. Remo og lidt efter Bordigera, og her stemtes mit Sind til Alvor, og Tankerne gik to Aar tilbage i Tiden.

Var Solen karrig, medens vi befandt os langs Mussolinis Riviera, saa var den saa meget pragtfuldere, da vi naaede ind paa fransk Grund. I et Hav af Sol kørte vi forbi alle de berømte Rivierasteder: Monaco, Menton, Nizza, og saa naaede vi Cannes. Den berømte Promenade langs Middelhavet var sort af Mennesker.

Den ene — og de mange.

De kongelige spanske Personer har med Omsorg og Nidkærlighed sørget for at plyndre Slottet i Madrid inden deres Flugt. De har foruden Kontanter medtaget Juveler og Værdigstande af enhver Art ud fra en Rædsel for at komme til at lære at kende Nød og Savn ikke blot som Ord, men ogsaa som Realiteter. Der var nu næppe Grund til at tro, at Familien og hele Skenget af Droner var kommet til at savne Mad, Drikke og Ophold i rigelig Maade — men nu har de jo i hvert Fald kapret tilstrækkeligt af det Mammon, som de aldrig har rørt en Finger for at fortjene.

En Ting har Kongen dog ikke kunnet tage med sig, og det er sin „Lone“, hvis man kan kalde det saadan — det Beløb, som Nationen spildte paa at have en værdiløs „Topfigur“ paa Kranssekagene. Der var lige forfaldet 9 Millioner Pesetas, som Forretningsmanden Alfons — sikkert til sin store Sorg — ikke naaede at faa med, og disse Penge har faaet en saare fornuftig Anvendelse — de er blevet bevilget til de arbejdsløse i Andalusien!

De arbejdsløse — Samfundets tilsynsladende „overflødig“ — fik Pengene. De mange fik Andel deri og fik Penge til Afhjælpning af Nød og Savn, som for dem ikke blot er tomme Ord, men bitter, svidende Realitet.

For en Gangs Skyld blev Millionerne ikke fyldt paa den eneste virkelig overflødig — og man maa være ualmindelig tosset indrettet, hvis man giver sig til at græde over det.

Røde Kors (Thorshavns Afdeling)

afholder Generalforsamling Mandag den 1. Juni Kl. 8 Eftm. paa Somandshjemmet.

Alle Medlemmer bedes om at møde.

Bestyrelsen.

Vaccination.

Offentlig Vaccination afholdes i Thorshavns Kommuneskole Torsdag den

21. Maj Kl. 3

Eftermiddag.

Thorshavn d. 11. Maj 1931.

Amtslægen.

En flink Pige

kan faa Plads straks.

Maria Hansen.

Radio.

12.—16. Maj.

Tirsdag 12. Maj.

10,00: Vejmeldinger.
10,10: Fiskeritoteringer.
10,15—10,45: Skoleudsendelse.
11,00—13,00: Transmission fra Hotel „D'Angleterre“.
14,00—16,00: Eftermiddagskoncert.
Ca. 14,45: Oplæsning.
16,00—16,30: Udsendelse for Børnene.
16,40: Borskurser og Varenoteringer, samt Fiskeri-Markedsberetninger.
16,50—17,20: Foredrag: Jævn Tale om Vers.
17,20—17,50: Tysk Undervisning.
17,50: Vejmeldinger.
18,00: Pressemeldelser.
18,30—19,00: Foredrag.
19,00—19,30: Oplæsning.
19,30—21,00: Radio-Bal for Ungdommen.
Ca. 21,00: Pressemeldelser.
22,15—23,40: Transmission fra „Palace-Hotels Orkester“.

Onsdag 13. Maj.

10,00: Vejmeldinger.
10,10: Fiskeritoteringer.
11,00—12,15: Transmission fra „Palace-Hotels“.
12,15—12,45: Skoleudsendelse.
Foredrag: Grundloven af 1849 og dens Efterfølgere.
14,00—14,30: Kvindernes halve Time. Foredrag: Med „Monsunen“ over Atlanterhavet. Fru Helga Andersen.
14,30—16,00: Transmission fra Restaurant „Wivels“.
16,10—16,40: Foredrag.